

095

093

099

089

104

084

144

044

194

Ende

Anfang

TABULARUM RUD.

72 Ergo etiam hunc 1061, subtrahere à superiori restat 11466, restatq; 10405, proportio Arcuum Eccentri duorum quaesita.

Lubet eandem indagare per traditum Compendium. Primum igitur retineo integrum excerptum communem 42101. Deinde cum Anomalia exoerpo expresso respondenti Intercolumnio 18710: & cum Anomalia Ois similiter in Intercolumnio respondenti, excerpto Logarithmum 2100. Et quia subtrahendus erit uterque, summam eorum facio 20810: hac subtrahata 42101, relinquit 21291. Ejus semissis fiet 10646, qui supra verior prodit 10405, at non magno effectus discrimine, ut appareret usi praecepti sequentis.

EXEMPLUM ALTERUM IN UNO INFERIORUM.

Nota sit Anomalia coequata 0.0.0. Igitur in Tabula Equationum Q, è regione Anomalia Eccentri 90, seu Mediae 102. 1. 57, inuenio Logarithmum 94660, cujus semissis est 47330. Deinde Anomalia 0.0.0, quae hic inuenitur ipsa, in cella primâ, differre à proxima cella Mediae per 1. 12. 35, cujus Log-us ex Heptaco-fide est 19045. Et quia Mercurius est Inferiorum unius, ejus vero Anomalia datur 0.0.0 supra Anomaliae Eccentri Gr. 90, subtrahat igitur 19045, à 47330, restant 28285. Tertio Anomalia media 0.0.0, differre à proxima cella per 1. 1. 5, cujus Logarithmus est 1792, (dimidium Logarithmi in Intercolumnio esse 1785, & tantum est etiam Logarithmus Intervalli.) Sol vero est hic superior, respectu Mercurij, ejusq; Anomalia inuenta est supra Anomaliae Eccentri 90. Ergo adde hunc 1792, ad 28285, proditq; 30077, proportio arcuum quaesita.

CVILIBET ANOMALIAE PLANETAE SUOS COMMUTATIONIS ANGULOS & PROSTHAPHERESIN Orbis, seu in Inferioribus, Elongationem assignare, in quibus is fiat Stationarius.

IN hoc problemate sudavit quondam Apollonius Pergeus Geometra, dixitq; quid Geometrae facere debeant, ut hic iuvent Astronomos: at nec fecit ipse, quod alios iussit, nec si fecisset, problemâque solvisset, Astronomis eâ resatisfecisset. Ille enim ex multis causis, quae varietatem inducunt Stationum terminis, pauca supposuit; pleraq; dimisit intacta.

PRECEPTUM 104. Nos, ut Apollonii acumen, quâ licet, amuldemur: proximè Geometricas anxiosè incedentes sicagemus.

Per praep. 94. Initio constituenda erit proportio Intervallorum seu distantiarum temporaneorum, Solis & à Planeta (curtati intervalli) & à Terra,

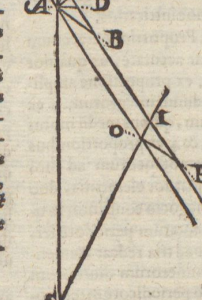
Per praep. 103. Secundò constituenda etiam est proportio arcuum diurnorum Eccentri. Planetae quidem arcum diurnum Eccentri secum trahit Anomalia praescripta; Solis verò Anomalia, quae ejus

arcum diurnum Eccentri repraesentet, oportet eminus conjectare, quanta praeterpropter futura sit, ad formandum Comutationis Angulum: de qua conjecturâ adjuvanda per Tabellam, dicampostea.

Tertiò ponere oportet, radios ex Sole in Planetam inq; Terram, cum subtransiens diurnorum suorum Eccentri Arcuum, formare Angulos extrorsum majores recto, quantitate arcuum cujusq; semidiurnorum: etsi hoc exactè verum non est, praeterquam in Apfidibus.

His praeparatis & suppositis, cum Stationis definitio Astronomica sit haec: Quando nimirum linea Visionis Planetae, post diem exactum, in idem Zodiaci punctum secundum longitudinem incidit, in quod pridè inciderat: sive id fiat per identitatem visoriae unius, ut apud Tycho-nem, sive per parallelitatem duarum, ut apud Copernicum: formabitur igitur nobis figura illa, Capitis XXVII.

In hac figura S. Solem repraesentat, O Terram, A Planetam unum ex Superioribus, vel contrario, A Terram, O planetam unum ex Inferioribus. A D est arcus Eccentri diurni superioris, O P inferioris major; suntq; intercepti inter visorias O A & P C parallelas, igitur datur proportio A S, ad S O: inventa verò est proportio AD ad O P, minor alterâ. Quare ductis ex A parallelis, A E ipsi S O, & A B ipsi O P, erunt ut A S ad S O, sic CA ad A E aequalem ipsi O I, & sic nota carum proportio. Sic etiam A B aequalis est ipsi O P: nota igitur est proportio DA ad A B. Deniq; quia triangula A S D, O S P ponuntur esse aequicrura, & major angulus O S P, quàm A S D; Minor igitur angulus S O P, quàm S A D; major igitur CAD, quàm I O P vel E A B: & uterq; major recto, quantitate arcuum semidiurnorum.

Cum igitur Angulus Commutationis quaeratur, per quem Planeta fiat Stationarius; ejus equidem Complementum est ad duos rectos, angulus A S O, vel CA E. Quare ex datis quaeratur angulus CA E, initio factò à positione ipsius A C B ut notè: & processu per positionis correctionem traducto, ut supra doctus es.

Exemplis utemur praescripti praecedentis. In eo Martis quidem Anomalia Eccentri datur, Solis demum quaeritur; quâ datâ, proportionibus erunt notae C A, ad A E, & D A, ad A B. Quia igitur postula fuit Anomalia Solis esse 53. 12; nec minus peccatur vel per magnam hujus positionis errorem: valeat igitur etiam hic eadem Solis Anomalia. Ejus Intervalli à Terra Log-us — 1092, Martis curtati Intervalli Log-us — 32532; itaq; proportio Intervallorum temporanea 31428. Cum igitur in hoc Exemplo Marti concipiatur in A; haec erit pro-

Sensio quae

Pras fol. 104

Per praep. 94

Prascept. 104

Prascept. 27